

[Lars M. Olsen.]

Endvidere foreligger der et Tilsagn fra den højtærede Handelsminister om, at han senest den 15. Marts 1948 vil møde her i Tinget med et nyt Forslag til Lov om Udbyttebegrænsning, bl. a. tagende Sigte paa de Anker og Ønsker, der har været rejst fra forskellig Side i Udvalget.

Kristen Amby: Naar man ikke mener at turde lade Loven bortfalde, idet man i saa Fald maaske kunde have regnet med det Ansvar, de paagældende Selskaber har vist i den Tid, der er gaaet — idet det er *in confesso*, at kun faa overhovedet er gaaet til Maksimum af Udbyttet —, saa er det naturligvis bedre at fortsætte med Loven uforandret et kort Stykke Tid, under den Forudsætning, at der gives Tid til en virkelig Gennemarbejdning af Principperne. Vi har ikke lagt Skjul paa, at der maa gives de Mennesker, som investerer deres Midler i Aktieselskaber og ved Konsolidering opsparer Midler, som er deres egne, Mulighed for at faa Rente af deres Penge. Det er ogsaa en Forudsætning, at det Spørgsmaal virkelig tages op til en grundig Undersøgelse, om det er rimeligt, at Staten, det offentlige, med den ene Haand vilkaarligt, i hvert Fald efter visse arbitrære Principper, fastsætter Skattekurser, men intet Hensyn tager hertil ved Udbyttebegrænsningsloven.

Naar den ærede socialdemokratiske Ordfører (Lars M. Olsen) nu sagde, at de samme Betingelser ikke i fuldt Omfang var til Stede nu, som da Loven blev vedtaget, er det jo en ejendommelig Maade at sige det paa. De Betingelser, under hvilke Loven blev til, eksisterer overhovedet ikke mere. Forudsætningen for Loven var, at man vilde skabe et Lønstop, som skulde følges af Prisstop. Det blev desværre ikke fulgt af Prisstop, det kunde det ikke. Lønstoppet er forsvundet, og Prisstoppet har vi heller ikke, bortset fra, at vi har Maksimalprisbestemmelser. Disse Forudsætninger eksisterer ikke mere. For saa vidt kunde man godt, hvis man blot tog Hensyn til Forudsætningerne, have ophævet Loven. Mit Parti er naturligvis villigt til til sin Tid at gaa ind i en virkelig saglig og fordomsfri Forhandling om Ændringer, men det siger jeg paa Forhaand, det bliver ikke en Forhandling om Ændringer, der tilsigter Skærpelse af den gældende Lov; det maa være Hensigten ogsaa paa dette Omraade at komme over i friere og mere rationelle Forhold, end denne Lov giver.

Aksel Larsen: Jeg havde anset det for unødvendigt at tage Ordet nu ved anden Be-

handling, men det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Bemærkninger tvinger ogsaa mig til at fremkomme med nogle Bemærkninger.

Det kan siges, at de Forhold, der foranledigede Loven i 1940, overhovedet ikke mere er til Stede; det kan siges, fordi vi ved godt alle sammen — og det blev aabent erkendt under Forhandlingerne i Foraaret —, at man udelukkende gennemførte denne saakaldte Udbyttebegrænsningslov som en Art Figenblad, der skulde faa Arbejderne til lettere at sluge den Kamel, der hed Lønstop. Derfor fik vi det som en Hastelov og en Jaskelov, ikke gennemarbejdet hverken af Ministeriet eller paa Rigsdagen, og derfor fik vi en Lov, om hvis praktiske Værdi man kan have sine meget store Tvivl.

Maa jeg benytte Lejligheden, nu da jeg har Ordet, til at rette en Misforstaaelse, der kunde optræde ved Læsningen af Rigsdagstidende fra Forhandlingerne i Maj Maaned. Det er ganske vist min egen Skyld, at denne Misforstaaelse optræder, for jeg burde dengang have læst Korrektur paa Fortrykket: Man har refereret Indledningen til min Tale, som staar Sp. 4295, saadan, at vi dengang fremstillede Loven som Verdens ottende Underværk, og jeg er mig bevidst at have sagt, at *vi dengang fik Loven fremstillet som Verdens ottende Underværk*: Det gør jo nogen Forskel. Vi Kommuniste erklærede nemlig, at vi ansaa den ikke for saa værdifuld, som man hævdede, men det var fra anden Side, der blev sagt, at den var saa kolossalt betydningsfuld. Det var den ikke, og vi var enige om i Maj Maaned, at hvis vi skulde have en Udbyttebegrænsningslov — derom er Meningerne delte, vi Kommuniste mener, at vi bør have en saadan Lovgivning —, saa burde Spørgsmaalet alvorligt gennemarbejdes, og saa kunde det paapeges, at der var adskillige alvorlige Mangler ved Loven.

Jeg skal ikke rippe op i alt dette, men kun konstatere at der dengang blev afgivet en enstemmig Betænkning, som paalagde Handelsministeriet i god Tid forinden 31. December at fremkomme med en ny Affattelse af Loven. Vi har siden den Tid skiftet Handelsminister to Gange. Jeg ved ikke, om disse to Skifter af Ministre er Skyld i, at vi har faaet Ændringen til Loven forelagt saa sent, eller hvad Grunden er. Jeg er klar over, at vi ikke kan bebrejde den nuværende højtærede Handelsminister noget i saa Henseende, for han er kommet rigeligt sent til, men jeg gik jo ud fra, at der var en vis Kontinuitet i Ministeriet, og Handelsministeriet som saadant maa have et An-